

Svend Marling.
Foto: Frihedsmuseet

Modstandsmanden Svend Marling

Svend Marling er født 22.04.1919 og død 15.09.1998.

Søn af Kathrine og Valdemar Marling, Løgstør. Valdemar Marling var bankbestyrer i Diskontobanken, Løgstør.

Ekspedient, Kommiss, Handelsmedhjælper Han gjorde tjeneste som CB betjent, Politistationen i Skagen 1941. Adresser Jernbanegade 11, Løgstør, Håmunaholm, Skagen

Almen illegal aktivitet – Opmåling af tyske anlæg på Grenen i 1941. Våben-og sabotageinstruktør i Aalborg.

Flygtet til Sverige 1944. Den danske Brigade fra 6. juni 1944 i 1. Bataljon. 3. Kompagni. Til Danmark med Brigaden 5. maj 1945

Sabotage 23.8.43 af tysk damper "Norden" i Skagen Havn med "skildpadde".

Svend Marling havde arbejdet med illegal virksomhed i Skagen, men måtte retirere efter sænkningen af den tyske damper Norden i Skagens havn. Han blev ansat hos to faldskærmsagenter, Svend Thomsen (Jens Paul Jensen, Marokko-Jensen, nedkastet ved Hornum SØ 11.3.43) og Valdemar Poulsen (Vilfred Petersen, nedkastet ved Hvidsten 17.5.43), der var instruktør i sabotage og våbenbrug. Svend tog Valle Valdemar Poulsen med hjem, og dermed fik Løgstør en dygtig og klog chef. En aften Valle kom, samledes alle implicerede hos Hartvigs, hvor den første nedkastning blev planlagt, det var en aften i september. Først var nedkastningsstedet bestemt til Lendrup Strand, senere blev det forandret til Oudrup Hede ved Rønhøj Plantage. Valle, en rolig, stabil og dygtig, mand, som vi under hans talrige besøg lærte at kende og respektere. Man sagde om Valle: han kan alt mellem himmel og jord undtagen at give bryst. Han indøvede alle i brugen af de engelske våbentyper, og sabotørerne i sprængstoffer, noget han havde medtaget fra Aalborg. Valle planlagde desuden ak-

tioner mod brødrene Nielsen, som var begyndt på ny i et værksted i Jernbanegade for tysk regning, samt mod muslingekogeriet og rensriet og et tysk depot ved Hotel Unionen. Snart havde vi gennem Valle et pænt men lille lager af ”808 og plastisk gelatine”. Våbnene: 4 maskinpistoler (stenguns), 4 revolvere samt nogle håndgranater havde vi her til byen, det vil sige knapheden var så stor, at hvis de i Aalborg skulle til et større arbejde, kom der en mand til Løgstør og lånte våbnene. Sabotørerne Ove og Svend havde blandt andet deltaget i aktioner på Aalborg station 2. juledag 1943. Der blev oprettet en filial i Ranum. Leder var Knud Marling. Gruppen bestod af Niels Aage Bjerre Kristensen, Hans Peder, Svend Marlin, Robert Hvolby og Ingemar Pedersen. Under Oves og Knuds ledelse blev en påbudt aktion planlagt og gennemført mod Sigurd Hansen værksted i Ranum af gruppen der. Resultatet var fint, hele lageret samt en stor just færdig leverance til tyskerne og værkstedet forsvandt i flammerne. Materialet var 1 stk. brandbombe (urtepotte), efter planen skulle vi have brudt ind i værkstedet og tilrettelagt et eller flere bål, hvis hovedemner skulle være 4 stk. brandbomber. Men da aktionen mislykkedes første gang kl. 9 om aftenen nøjedes man med anden gang ved 11-tiden samme aften at hive en urtepotte ind ad et i forvejen knust vindue ind i en dyngge høvlspåner. Derefter i begyndelse af december gik vi over til aktionerne mod muslingekogeriet o.s.v. Der havde været stor diskussion angående muslingekogeriet, fordi mange fattige folk tjente en tiltrængt skilling der, men da Valle fastholdt, at det skulle fjernes, nøjedes vi med i første omgang at gå mod rensriet. 2 brandbomber blev udlagt. Men da historien dagen i forvejen var blevet vasket i saltvand, hvilket vi ikke anede, blev resultatet dårligt, og da den ene bombe svigtede nærmest en fiasko. Men folk anede heller ikke, at der var sket noget og den følgende aften gik gruppen ned for at se på sagerne, med bange anelser nærmede vi os rensriet, sad der en politibetjent eller værre en Gestapo derinde og ventede på fangst. Men det gik smertefrit og Ove hev hurtigt den svigtede bombe i havnen, den anden havde blot brændt et stort hul i gulv og væg. Et par uger senere blev det vedtaget at såvel muslingekogeriet, brødrene Nielsens værksted samt depotet ved Unionen skulle sprænges i luften. Svend kom med en ekstra portion brandbomber og sprængstoffer til dette. Ved denne lejlighed så Svend og Knud to store fuldtlastede jernbanevogne stå tilkoblet en togstamme, som snart skulle afgang, vognene indeholdt tysk materiel, tæpper, madrasser, kamuflagemateriel og lignende. Tyskerne gik vagt, men da toget gik, og vagten kravlede på toget, smed vi brandbomberne op i vognene, og syd for Ålestrup fængede bomberne, og hele herligheden brændte, at det var sabotage, aner sikkert ingen i dag. Ca. den 15. december blev det til alvor med den store aktion. Bomberne blev udlagt overalt, men uheld og dumheder fra andres side førte til en fiasko og tab af menneskeliv. Bomberne var forsynede med 2 timers blyanter og efter alle solemærker skulle de efter udlæggelsen eksplodere således, først muslingekogeriet senest kl. 12.45 derefter brødrene Nielsen og Unionen, hver med ca. 30 minutters mellemrum. Men en indtrædende nattefrost bevirkede, at syren i blyanterne arbejdede meget langsommere end normalt. Ved ca. 3-tiden eksploderede en sprængbombe i brødrene Nielsens værksted, derefter brandbomber og igen en sprængbombe. Falck, som straks arriverede, udførte et halsbrækkende redningsarbejde, hvor de lagde en forbavsende iver for dagen, de formelig lå og rodede under biler og vogne efter bomber, mens dette stod på, eksploderede ved ca. 3.30-tiden en sprængbombe ved muslingekogeriet, den var indlagt i dampkedlen, men fjernet af fyrbøderen, den 47-årige Robert Houmann Villadsen, denne gik og legede med bomben og trods gentagen advarsler og påbud om enten at fjerne sig selv eller bomben hurtigst muligt fra en arbejdskammerats side, vedblev han at fiste med den. Resultatet blev at bomben eksploderede mellem hænderne på ham og sønderrev manden som straks efter afgik ved døden.

Denne eksplosion bevirkede, at brandledelsen blev betænkelig og kommanderede brandmændene ud fra værkstedet, disse adlød øjeblikkelig, og de sidste blev hjulpet ud ved lufttrykket af endnu en eksploderende bombe i værkstedet. Ordren om at retirere reddede utvivlsomt flere brandmænds liv. De ved depotet udlagte brandbomber blev under fængningen slukket af forbigående tysk patrulje. Skaden på brødrene Nielsens værksted var dog nogenlunde, 2 biler manglede indmad, og værkstedets kompressor samt vægge og loft blev slemt molesterede. Lige før jul blev organisationen i Løgstørarbejdet forstærket. Bladoplaget forøgedes meget, nye medlemmer prøvedes og varmedes op til at indtræde aktivt. Nye nedkastninger blev planlagt og smålagre af bomber ankom. Der skulle sættes fart over tingene i det nye år. Den 6. januar 1944 blev Knud eftersøgt af Gestapo, men undslap ved held og kammeraternes hjælp. Flere skulle snart følge efter, men kampen mod tyskerne fortsattes med forøget kraft. En af de mange, som måtte flygte eller vandre den tunge vej til koncentrationslejrene, kom ikke tilbage. Ove Andersen, den dygtigste og modigste af os alle, Løgstørs første sabotør døde i Tyskland under ukendte omstændigheder, men han er ikke glemt, vi agter og mindes Ove som den dygtige og herlige kammerat han var, fuld af humør og livslyst, men som aldrig tøvede, når det gjaldt at sætte livet ind i kampen mod tyskerne for Danmarks sag. Dette er hvad Knud Marling erindrer fra hans indtræden indtil den 6. januar 1944

Citeret fra journalist og aktiv modstandsmand i Aalborg, N. Aug. Eigenbroths arkiv.

Fra: Skagen en by i krig og fred